

COLUMN

PLANEET



Marc Schweppe

Marc Schweppe is
hoofdredacteur
van Accountant
en Accountant.nl.

'Anyone who believes in indefinite growth in anything physical, on a physically finite planet, is either mad or an economist.'
(Kenneth Boulding)

'Lucifer' heette de hittegolf die deze zomer een groot deel van Zuid-Europa in zijn greep hield. In ons vakantieappartementje aan de Adriatische kust werd het 's nachts amper koeler dan dertig graden. Geen feest zonder airco. Op Sicilië steeg het kwik overdag tot waarden die anders alleen in gebieden als Death Valley in de VS worden gemeten. Ondertussen hoosde het van de regen in Nederland, zoals dat de laatste jaren in juli en augustus al bijna normaal is. Het regende ook ander nieuws over klimaatgerelateerde zaken. Orkaan Harvey in Houston. Modderstromen in Sierra Leone. Afbrekende ijsschotsen in Antarctica. Orkaan Irma op Sint-Maarten.

De permafrost in Canada verdwijnt. Dat zorgt straks voor een hoeveelheid extra broeikasgassen die mogelijk net zo groot is als de totale uitstoot van de Verenigde Staten nu. Een rechtstreeks gevolg van de opwarming van de aarde: ijs dat al duizenden jaren bevroren was, smelt. Dus vaart een Russische tanker nu zonder hulp door de ijsskap van Noorwegen naar Zuid-Korea. Als meer grote schepen dat gaan doen wordt het een stuk stiller in de Rotterdamse haven.

Wetenschappers zijn de aarzeling wel voorbij: het is echt onze eigen schuld. Als sprinkhanen eten we onze kleine blauwe planeet kaal. Maar er is geen andere planeet vlakbij om vervolgens even naar te verhuizen. In 2050 zijn we met tien miljard mensen, dat helpt niet. Hoe voorkomen we een verdergaande klimaatverandering en daardoor meer

voedselschaarste, groeiende ongelijkheid en enorme migratiestromen? Waar de politiek aarzelt en klimaatafspraken moeizaam tot stand komen, kunnen bedrijven het voortouw nemen. Niet voor niets stonden verschillende topondernemers dit jaar op tegen de plannen van president Trump om het klimaatakkoord van Parijs aan zijn laars te lappen.

Maar ook het bedrijfsleven worstelt met duurzaamheid. Ondernemingen die verder kijken dan alleen maar omzet, winst en aandeelhouderswaarde maken het zichzelf niet makkelijker. Kijk naar Unilever, dat zijn duurzame agenda moest bekopen met een poging tot vijandige overname. Veel aandeelhouders gaan liever voor snel rendement: na ons de zondvloed. Je mag evengoed hopen dat zulke ondernemingen, als beste jongetjes van de klas, een voorbeeld blijven voor veel anderen. Gelukkig is duurzaamheid inmiddels ook al gewoon *big business*.

In 2050 moet Nederland een circulaire economie zijn. Dat vraagt om produceren met minder grondstoffen en energie, om hergebruik van producten en afval. En om anders omgaan met cijfers: verkoop wordt verhuur, we betalen vaker alleen voor gebruik. Businessmodellen veranderen, verslaggeving moet daarop aansluiten. De bestaande regels passen niet bij een nieuwe economische realiteit, maar mogen de ontwikkeling daarvan niet in de weg zitten.

Het lijkt een uitgelezen moment voor accountants om het verschil te maken. We hebben maar één planeet. En mijn jongste dochter is pas net negen jaar geworden. Ze rekt op u, al weet ze het zelf nog niet. ←